

1

Müteşebbis Turgut Işık

"Her fabrika bir kaledir."

Mustafa Kemal Atatürk

Işıklar Holding'in hikâyesi elbette kurucusu, babam, rahmetli Turgut Işık ile başlamalı. Turgut Işık, 1932 yılının Ağustos ayında Aslan burcu olarak Bartın'da, Rıza ve Saide Işık'ın ikinci oğlu olarak dünyaya gelmiş... Kardeşleriyle birlikte -yaş sırasına göre Ertuğrul, Doğan, Oğuz ve Turhan- beş erkek çocuklu bir ailede büyümüş.

Turgut Işık iş hayatına Bartın'da, biri Yalı, biri de Abdipaşa mevkiinde iki adet Petrol Ofisi benzin istasyonu kurarak atılmış. Işıklar Holding'in nüvesini oluşturan bu ilk yatırımını sanayiciliğe geçişi sonrası kardeşleri Doğan ve Oğuz'a devretmiş. Doğan Işık, devraldığı Abdipaşa Benzin İstasyonu'nu bilahare satmış; Oğuz Işık ise, Bartın'da Petrol Ofisi bayiliğine hâlen devam ediyor.

Kabına sığamayan genç müteşebbis Turgut Işık, Bartın'da Koç Grubu şirketlerinden Arçelik, Anadol, Beko ve Aygaz bayiliklerini üstlenmiş. Sayın Vehbi Koç ile uzun yıllar sürecek dostluğunun temelleri de bu vesileyle atılmış.

Bartın Limanı'nın ve bu limanla birlikte denizaltı bakım üssü inşaatının yapımını taahhüt eden Sezai Türkeş-Feyzi Akkaya

(STFA) firmasının Bartın'a gelmesi ise, beklediği sıçrama fırsatını vermiş Turgut Işık'a. Sezai ve Feyzi Beylerin tanıdığı tek Bartınlı olan Turgut Işık'la tanışmaları ise yine babamı anlatan güzel bir hikâye:

Ertuğrul amcamın İstanbul'da açtığı yedek parça dükkânı zora girdiğinde, dedem Rıza Işık, babamı işi toplaması için İstanbul'a göndermiş. Babam dükkândaki stokları satmış ve amcamın, avans alıp da mal teslim edemediği için borçlandığı firmaları bir bir dolaşıp borçlarını ödemiş. Ödeme yaptığı firmalardan biri de STFA'ymış. Bu olayı unutmayan Sezai ve Feyzi Beyler, Bartın'a geldiklerinde "Burada, bize abisinin borcunu ödeyen biri vardı, Turgut Işık" diyerek babamı bulmuşlar. Liman projesinde çalıştırdıkları kamyonların mazotunu Turgut Işık'tan satın almaya başlamışlar. Tabii babam bir anda STFA'nın Bartın'daki tüm mahalli sorunlarının da çözücüsü oluvermiş.

İlk teşebbüsünü, sahibi olduğu benzin istasyonuna paralel olarak STFA ile ortak kurduğu Işıklar Makina Sanayi ve Ticaret şirketiyle, Bartın Deresi'nin liman çıkışına yakın sol sahiline akaryakıt stoklama tesisleri kurarak ve Petrol Ofisi'nin tüm Karadeniz sahili akaryakıt dağıtım işini alarak yapmış Turgut Işık. Tank ve tankerlerle yaptığı bu büyük yatırımdan oldukça büyük kârlar elde etmiş.

Bu dönemde bir İstanbul seyahati sırasında, Levent'te kaldığı evin yan komşusunun kızına âşık olmuş. Ancak bu evliliğin önünde bir engel varmış: Babamın fevkalade ve aşkla çaldığı bağlaması. Komşuları Halil dedeme, "Bu adam âşık (saz sanatçısı manasında), âşık olan adama kız verilmez" demişler. Bunun üzerine dedem, oğlu Tuğrul Öztoygara Bartın'a göndermiş ve babamı araştırmasını istemiş. Aldığı müspet raporla evliliğe rıza göstermiş ve Turgut Işık, annem Sevil Öztoygara'la evlenmiş.

Yeni evliler elbette Bartın'a yerleşmişler; Turgut Işık içindeki müteşebbis ruhla atılımlarına kaldığı yerden devam etmiş.

Bu arada Ereğli Demir Çelik İşletmeleri'nin liman inşaatını yapmayı taahhüt etmiş olan Sezai ve Feyzi Beyler, Ereğli-Bartın arasında mekik dokuyorlarmış. Ereğli Demir Çelik Fabrikaları işletmeye geçme hazırlıklarındayken, kurdukları Maerz marka kireç fırını için hammadde arayışına girmişler.

Bu doğrultuda açılan ihaleyi, STFA, babamın Bartın Limanı yakınlarında bulduğu kalker ocağı sayesinde kazanmış ve 15 yıl boyunca Bartın'dan Ereğli'ye günde 1000 ton kalker (kireç taşı/ CaCO_3) teslim etmişler. Feyzi Bey'in bu malın taşınması için Bartın Limanı'nda 1000 tonluk 2 adet gemi inşa etmeye başlaması, Turgut Işık'a, Bartın'da bir çimento fabrikası kurma fikri vermiş...

Aslında bu "ilk" fabrikanın kuruluş öyküsü, Turgut Işık'ın girişimci ruhunu en iyi şekilde gözler önüne seren bir örnek.

Bartın Limanı'nda inşa edilmeye başlanan 2 adet gemi, kumun üstünde inşa edilip gemi bittiğinde kum taranarak yüzdürülmüş. Ereğli-DEMİR ÇELİK Fabrikaları için üretilen kalkerin, aslında çimentonun da ana hammaddelerinden biri olduğunu bilen Turgut Işık, Ereğli'ye sevk edilmek üzere 80-100 mm ebadında kalker üretildiğini, 20-80 mm arası ürünün ise Bartın'da biriktirildiğini ve bunun da çimento fırınında kullanılan ana malzeme olduğunu gözlemlemiş. Ereğli'de ortaya çıkan cürufun nasıl değerlendirilebileceğine kafa yorarken de, Ereğli Demir-Çelik Fabrikaları tarafından bedava verilen ve yaklaşık yüzde 30 oranında çimento katılan bir katkı malzemesi olan cürufun, Ereğli'den Bartın'a her gün boş dönen 1000 tonluk gemi tarafından taşınabileceğini düşünmüş. Diğer malzeme olan kil ise, Bartın civarında bolca bulunuyormuş. Maalesef, dönemin Çimento Sanayi Genel Müdürü Cavit Borçbakan bu fikre sıcak bakmayınca, Çitosan (Devletin Çimento Sanayi şirketi), Bartın Çimento'yu kendi kurma kararı almış ve babama, STFA'ya ve bu proje üzerinde birlikte çalıştıkları Bahattin Gören'e izin vermemiş.

Bu gelişmeler, babamı ilk fabrikasını kurma fikrinden

vazgeçirememiş ve babam, çimento fabrikası için planlanan kraft torba fabrikasını kurmak için harekete geçmiş. Kurulan şirketin adı Baksan Bartın Kâğıt Sanayi A.Ş. olurken, ortaklık yapısı yüzde 40 Çitosan, yüzde 35 Turgut Işık ve yüzde 25 STFA olarak oluşturulmuş. STFA, fabrikanın inşaatını yapıp ithal makine akreditiflerine kefil olurken, Çitosan müşterileri getirmiş. İşin başında ise, elbette Turgut Işık varmış.

Makineleri Almanya'dan 'Gartemann & Hollmann' firmasından getirilen fabrika, Bartın'ın ikinci sanayi tesisi olarak 1969 yılında faaliyete geçmiş. Hammadde kaynağı Çaycuma Kraft Kâğıt Fabrikası ise, 1 yıl sonra devreye girmiş. Hammaddeye yakınlığı ve müşterilerinin sağlamlığı, Turgut Işık'ın heyecanı ile birleşince, Baksan, kısa sürede yatırımı geri ödeyecek kârlılık oranlarına ulaşmış.

Şirketin işletme sermayesi, yine Turgut Işık'ın pratik zekâsını gösteren bir formülle elde edilmiş: Çimento fabrikaları, sipariş ettikleri torbaların üretilmesi için gerekli kraft kâğıdı Çaycuma Fabrikası'ndan kendileri satın alıp Baksan'a gönderiyorlarmış. Baksan ise, gelen kraft kâğıdını torbaya çevirmek için fason üretim ücreti alıyormuş. Daha henüz kimsenin fason lafını bile duymadığı o yıllarda, Turgut Işık fason üretime başlamış. Bu arada beher ton kâğıttan sipariş edilen torbanın tipine göre kaç adet torba vereceğini de bir formüle bağlamış. (63 x 50 x 10 ebadında 3 katlı, beher katı 70 gram/cm² kâğıttan üretilen torba için 1 ton kraft kâğıttan 5700 adet torba çıkar gibi...) Kâğıdın en verimli şekilde kullanılmasını sağlayan ve bir miktar tasarruf içeren bu hesap, elbette şirketin kârlılığını olumlu yönde etkilemiş.

İSTANBUL GÜNLERİ

İş makinesi distribütörlüğü yapmak üzere SİF Otomotiv isimli bir şirket kurmuş olan STFA, Sezai ve Feyzi Beylerin güvenini kazanan Turgut Işık'a SİF'de ortaklık ve şirketin genel müdürlüğü

görevini önermiş. Turgut Işık bu teklifi severek kabul etmiş ve yüzde 49 hisse ile ortak olduğu SİF Otomotiv’de genel müdürlük görevini de üstlenmiş. 1969 yılında merkezi İstanbul, Şişli’de olan SİF Otomotiv’in başına geçip, annemle birlikte İstanbul’a yerleşmişler.

Turgut Işık, bir yandan Fransız Autocar firmasının ürettiği kamyonların mümessili olan SİF Otomotiv’deki görevini sürdürürken, bir yandan da daha iyi bir mümessillik arayışına girmiş. 6 yıl sonra 1975’te, o yıllarda Londra’da yaşayan Sezai Türkeş’in damadı Yusuf Taşkent’in de yardımıyla, İngiliz JCB iş makinelerinin mümessilliğini almış.

SİF Otomotiv, hâlen JCB’nin ürettiği Beko Loder makinalarında Türkiye pazar lideri konumunda ve bizim de STFA ile SİF Otomotiv’deki ortaklığımız 40 yılı aşkın süredir devam ediyor.

Turgut Işık, ikinci sanayi yatırımını, yine Bartın’da ve yine STFA ile ortak olarak, 1973’te gerçekleştirmiş. Işıklar Bartın Tuğla Sanayi ve Ticaret A.Ş. yüzde 51 Turgut Işık ve yüzde 49 STFA ortaklığıyla kurulmuş.

O dönemde Almanya’da çalışan işçilerin memlekete gönderdikleri marklar nedeniyle çok ciddi bir inşaat hamlesi varmış. Fakat inşaatın ana girdisi inşaat tuğlası konusunda pazarda ciddi bir açık bulunmaktaymış. O dönem mevcut tüm tuğla tesislerinde son derece iptidai şartlarda kötü kaliteli tuğlalar üretiliyormuş. Turgut Işık, yine Alman ‘Keller’ firmasından son teknoloji modern bir tuğla fabrikası satın alıp, yığma ve blok tuğla üretimine başlamış. Talep miktarı o kadar yüksek oluyormuş ki, fabrika önünde 3 km kamyon kuyruğu oluştuğu bile olmuş. 10 tonluk kamyon sıra kendine geldiğinde 20 ton tuğla yükleyip güçlkle fabrika sahasının dışına çıkar, yüklediği tuğlaların 10 tonunu boşaltıp, tuğla yığınının yanına bekçi bıraktıktan sonra araçta kalan tuğlaları bayinin deposuna götürür, daha sonra dönüp ikinci 10 tonu almış. Böyle bir yol izlenmesinin tek nedeni ise, sadece 10 ton tuğla

alan bir kamyonun, ikinci 10 ton yük için kuyrukta belki de bir hafta beklemek zorunda kalmasıymış. Bu talep patlaması, elbette büyük kârlılıkları da beraberinde getirmiş.

Bu projede de son derece başarılı olan Turgut Işık, 1977 yılında bu kez Türkiye'nin artan kireç ihtiyacını fark etmiş. Kireç hammaddesi olan kalker malzemesinin Bartın'da bol ve kaliteli olmasını fırsat bilip, Ereğli Demir Çelik Fabrikaları benzeri bir Maerz (İsviçre) kireç fabrikasını Bartın'a kurmaya karar vermiş. Bu yatırıma halkı ortak etmeye karar veren Turgut Işık, o dönemde gazetelere tam sayfa ilanlar vererek Yapı Kredi Bankası aracılığıyla, Barkisan Bartın Kireç Sanayii şirketinin hisselerinin yüzde 25'ini halka açmış. Türkiye'nin dört bir yanından insanlar YKB şubeleri kanalıyla Barkisan'a ortak olmuşlar. Bu şirketle ilk iki yılında yüzde 100 temettü dağıtan Turgut Işık, kısa bir süre sonra ihtiyaç duyacağı performans desteğini elde etmiş. O tarihlerde İMKB'nin henüz kurulmamış olduğunu da burada belirtmeliyim...

1979'a geldiğinde, Turgut Işık bu kez 2 yeni fabrika yatırıma başlamış. Artan talebi karşılamak üzere Bartın'da ikinci bir tuğla fabrikası, Bartuşan Bartın Tuğla Sanayii Şirketi ve devletin Çaycuma'dan sonra Silifke'ye kurduğu ikinci kraft kâğıt fabrikasına en yakın teşvikli yerde, Konya Çumra'da, Çumra Kâğıt Torba Sanayii...

1980 öncesi döviz krizine yakalandığı bu iki teşebbüsü sırasında yaşadıklarını, tüm detaylarıyla bir sonraki bölümde (Almanya Macerası) anlatacağım.

DENİZ SEVGİSİ

Bu arada denize olan sevgisi armatörlüğe de yöneltmiş Turgut Işık'ı. 1970'lerin sonlarına doğru Işıklar Denizcilik, Bargem, Barden, Bartın Gemi İşletmeciliği, Bartaş, Işıklı Deniz gibi muhtelif şirketler kurmuş; Türk tersanelerinde isimleri Rıza Işık, Kutlu Işık, Uğur Işık, Tolga Işık, Bora Işık, Zihni Işık, Albay Halil Öztoygar,

Kemal Kefeli, Cengiz Cesur olan çok sayıda kuru yük gemisi yaptırarak, uzun yıllar sürecek armatörlük yatırımlarını da gerçekleştirmiş.

1975 yılında, bütün bu yatırım hamleleri devam ederken, Işıklar Holding A.Ş.'yi kurup, tüm şirketlerini holding çatısı altında toplamış. Holding'in işleyişle ilgili ana çatısı oluşturulurken, Harvard Üniversitesi'nde eğitim görevlisi olan bir işletme profesörünün de katkısı olmuş. İsmi hatırlayamadığım bu Harvard'lı Türk profesör, Holding'in organizasyon şemasından, tek tek iş tariflerinin yer aldığı kitapların oluşturulmasına kadar kapsamlı bir hizmet vermiş. Işıklar Grubu'nun kurumsal temellerini 35 yıl önce Turgut Işık'la birlikte atmışlar. Yapılan işin o yıllara göre Türk standartlarının ne kadar üzerinde olduğunu göstermek açısından, yazılı el kitapları arasında, kariyer planlaması ve performans değerlendirme çalışmalarının bile bulunduğunu söylemem yeterli olacaktır sanırım.

Bu arada, 1970'lerin sonlarına doğru yaşanan kanunsuz grevlerden, kanunsuz grev yapan işçilerle birlikte Bartın'daki fabrikalarımızın önünde işçilerle beraber halay çeken devlet adamlarına, Bartın'da evimizin kurşunlanmasından, grev yapan işçilerin içine tek başına girip hepsini akli selime getirmelere varan olaylarla dolu bir dönemi de hasarsız atlatmış Turgut Işık.

İstanbul'da insanların akşam saatlerinde sokağa çıkmaya cesaret edemediği zamanlarda, dönemin TİSK Başkanı Halit Narin'in verdiği bir resepsiyona annemle babamın birlikte gittiklerini hatırlıyorum. Çok heyecanlanmış ve onlar gelene kadar pencerede beklemiştik kardeşim Uğur'la. Yıllar sonra, Halit Narin bana, o gece babamla ilk karşılaşmasını anlatmıştı. Babam, "Ben Bartınlı Turgut Işık, sana destek olmak için karımı da aldım geldim; kimseye pabuç bırakmayan tutumunu ben de sonuna kadar destekliyorum Halit Bey" diyerek kendini tanıtmış Halit Başkan'a. Onların o gece başlayan dostlukları, babamın ölümüne kadar devam etti.

Birlikte olmaktan ve memleket meselelerini konuşmaktan büyük keyif alırlardı.

Turgut Işık'ın girişimciliği ve yatırımları, 1980'li yıllarda da devam etmiş. İTÜ İnşaat Mühendisliği'ni bitiren kayınbiraderi Turhan Öztoygur ile Özışık İnşaat'ı; Nahit Kitapçioğlu isminde bir makine mühendisi ile Genta Taahhüt ve Mühendislik Şirketi'ni; Bartın'ın ilk modern konut üreten şirketi olan Baryap'ı; İstanbul'da lüks konut yapan ve bilahare Reşat Paşa Konağı'nı turistik restoran olarak işleten Işıklar İnşaat ve Turizm Şirketi'ni; İstanbul'dan Fazıl Kayabay'la Alman Jado ve Wiko kapı kolu ve banyo armatürü firmalarının bayiliğinin de bulunduğu Işıklar Yapı Dekorasyon Şirketi'ni de Holding iştirakleri arasına katmayı başarmış.1986 ve 1987 yıllarında Barkisan, Bartuğsan ve Çumra şirketlerinde tevzii yatırımları yaparak yeni fırın ve üretim hatları ilavesiyle her bir fabrikanın kapasitesini iki misline çıkartmış.

Turgut Işık, Bartın'da kurulu şirketlerinin genel kurullarını yapmak üzere geldiği Bartın'da, annesinin evinde; uykusunda, henüz 58 yaşındayken geçirdiği beklenmedik kalp kriziyle 26 Mart 1990'da aramızdan ayrıldığında, Holding'in her bir şirketinin mali durumu çok iyiydi ve hiç borcu bulunmamaktaydı.

Ekler:

Ek 1 - Turgut Işık'tan Işıklar Holding camiasi için temel prensipler (s.177)

Ek 2 - Turgut Işık'ın 1983 yılında yayınladığı satış seferberlik emri (s.181)

Ek 3 - Turgut Işık'ın 1983 yılında yayınladığı tamim (s.186)

Ek 4 - Turgut Işık'tan oğullarına öğütler (s.191)

Ek 5 - Turgut Işık'ın Uğur Dershanesi öğrencilerine yaptığı konuşma (s.194)

2

Almanya Macerası

"Hayat mücadele değil, mücadele hayattır."

Turgut Işık

Bartın'da kurduğu torba ve tuğla fabrikalarının mükemmel sonuçları, Turgut Işık'ı bu sektörlerde büyümeye teşvik etmiş. Bartın'da ikinci bir tuğla fabrikası yatırımı için Bartuğsan Bartın Tuğla Sanayii ve Konya'da ikinci bir torba fabrikası için Çumra Kâğıt Sanayii şirketlerini 1978-1979 yıllarında kuran Turgut Işık, her iki bölgede dünyanın en modern iki fabrikasını yapmak için Alman makine üreticileri ile temasa geçmiş. Windmoller & Holscher firmasıyla yılda 160 milyon adet üretim kapasiteli iki torba hattı, Keller firmasıyla da tam otomatik günde 400 ton üretim kapasiteli bir tuğla fabrikası için anlaşmış; kısa sürede arazi temin ettikten sonra, bilahare fabrika inşaatlarına başlamış. Bu arada, bu firmalardan makineleri alabilmek için de bankalara akreditif açmak için müracaat etmiş.

Benim bu süreçte hatırladığım ise, yarıda kalan bir Bayramoğlu tatiliydi. STFA'nın, İstanbul'un güzel bir sayfiyesi olan Bayramoğlu'nda çalışanlarına tahsis ettiği bir yazlık vardı ve biz ailece Bayramoğlu'na tatile gelmiştik. Bir akşam babama Ecevit'in devalüasyon yaptığı haberi gelince, bizim tatil de

aniden bitti. Çocukken bu devalüasyonun ne olduğunu anlayamamış ama kötü bir şeyler olduğunu babamızın bozulan moralinden ve tatilimizin kısa kesilmesinden çıkarabilmiştik. Tabii Ecevit hakkında da bir fikir (!) sahibi olmuştuk.

Meğerse bizim akreditiflerin karşılığı olarak bankalarda bekleyen Türk Liraları döviz yokluğundan daha transfer edilemeden değerini yitirmiş ve akreditifler açılmaz hale gelmiş. Turgut Işık'ın akreditiflerin açılmasını beklerken üstüne ilave ettiği Türk Liraları ise, iki defa daha erimiş. Tüm şirket, fabrika binaları bittiği halde bir türlü gelmeyen makineleri beklemekten bıkmış usanmış. Bu arada inşaat devam ederken satın alınıp şantiyemize intikal eden demirlere zam yapan devletin memurlarının fabrikaya gelip sahamızda parası ödenmiş demirler için fark faturası çıkarmaları da babamı çileden çıkarmıştı. Babamın, "Kolonların içinde de kullanılmış demir var, onları da sayın diye bar bar bağurdım" demesi hâlâ kulaklarımdadır.

Şimdi düşünün, fabrikayı yapmışsınız ama makineler ithal edilemiyor çünkü ülkenin dövizini yok, ithal akreditifler için yatırdığınız paralar 3 sefer buharlaşmış, ne yaparsınız?

Turgut Işık hayatı boyunca havlu atmamış bir adamdı, bu sefer de öyle oldu. Makineleri Almanya'dan getirmenin yollarını arayan Turgut Işık, Almanya'da çalışan Türk işçilerini şirketlerine ortak ederek, onların Almanya'da kazandığı marklarla Alman firmalarına ödeme yapmayı kararlaştırmış. Bu söylemesi kolay fakat gerçekleştirmesi çok zor proje, hayat felsefesi olarak "Hayat Mücadele Değil, Mücadele Hayattır" diyen biri için biçilmiş kaptandı.

Öncelikle Türk ve Alman hükümetlerinden izinler alınmış. Buna paralel, Bartın civarındaki ilçelerden Almanya'ya çalışmaya gitmiş işçilerin isim ve adres listeleri temin edilmiş. Temin edilen adresler kendi içlerinde bölge bölge gruplandırılmış (Köln,

Münih, Gelsenkirschen, vs).

Bartın ve civarının (Zonguldak, Amasra, Çaycuma, Devrek, Karabük, Kozcağız) Sanayi ve Ticaret Oda Başkanları, Belediye Reisleri ve diğer önde gelenleri ile Işıklar Holding üst yönetimi ve Fabrika Müdürlerinin de dâhil olduğu 45 kişilik bir grup oluşturulmuş. Bu grup Turgut Işık'ın başkanlığında Almanya'nın Düsseldorf şehrine 1978 yılının 19 Aralık günü varmış. Düsseldorf'ta, onları o tarihlerde Almanya'da TIR şoförü olarak çalışan yeğeni Güngör Işık karşılamış. Heyet önceden kapatılan küçük bir şehir oteline yerleşmiş. Ertesi gün ise, yine önceden kiralanmış Işıklar Holding Düsseldorf ofisinde ilk toplantı yapılacaktı. Bir grup, Deutsche Bank ile işçilerden alınacak senetlerin iskonto ile kırdırılması ve yine alınacak nakitlerin mevduata yönlendirilmesi konusunu görüşecekti. Diğer gruplar ise, kiralanmış 10 araba ve 10 şoför ile ellerindeki listelere göre önceden belirlenmiş şehirlere dağılacak ve işçilerimizin tek tek adreslerine gitmek suretiyle onları kendi şehirlerinde önceden kiralanmış toplantı salonlarındaki akşam toplantılarına davet edecekti.

Hemen toplantılara başlanmış. Türkiye'den giden heyetler öncelikle kendilerini ve Işıklar Holding'i tanıtıyor ve bilahare işçilerimizi Bartuğsan Bartın Tuğla ve Çumra Kâğıt Sanayii şirketlerine ortak olmaya davet ediyordu. Dağıtılan broşürlerdeki slogan ise, bizzat Turgut Işık tarafından kaleme alınmış: "Bir hayale değil, bir gerçeğe ortak ol."

Broşürlerde fabrikaların inşaatı tamamlanmış fotoğrafları ve makineler getirildikten sonraki ilk üç yıl için gelir projeksiyonları da bulunmaktaydı. Ortak olmak için alacakları hisse bedeli karşılığındaki tutarın yüzde 25'i peşin alındıktan sonra, bakiyesi 6, 18 ve 24 ay vadeli üç senetle ödenebiliyordu. Bu senetlerin ödemesi tamamlandığında ise, arzu eden ortaklara, memlekete kesin dönüş yapmaları halinde her iki fabrikada da iş garantisi teklif ediliyordu. Işıklar Holding'in kısa bir süre önce Türkiye'de halka

açtığı ve iki yıl içinde yüzde 100 temettü dağıtan Barkisan Bartın Kireç Fabrikası'nın performansı da verilen bilgilerin arasındaymış. Bu imkânı, Almanya'da çalışan tüm işçilerimize duyurmak amacıyla Tercüman Gazetesi'nin 21 Aralık 1978 tarihli Almanya sayısına ilan da vermişler. Memleket hasretiyle yanan işçilerimiz kendi yörelerinin en tanınmış simalarını karşılarında görmekten son derece memnun olmuş ve kendilerine sunulan bu yatırım imkânını tereddütsüz değerlendirmişler. Öyle ki, 40 gün içinde, sunulan tüm hisseler satılmış.

1980 yılında, Işıklar Holding yöneticilerinin eşleri, hep birlikte bizim evde bir yılbaşı partisi vermişlerdi. Partideki en yaşlı erkek bendim (17 yaşındaydım). Yazdırdığımız uluslararası telefonun bağlanması için hep birlikte beklemiştik. Herkes sırayla eşleriyle görüşmüş; ama babamın yeni yıla peynir, ekme ve kolayla gireceklerini söylemesi bizim evdeki mükellef sofraya oturan herkesin iştahını kaçırmıştı.

Döndüklerinde öğrendik ki, gelen bir ihbar üzerine Interpol tarafından takibe alınmışlar ve Almanya'ya gidişlerinin ikinci haftasında ofisleri basılmış. Meğer bir otelde toplanıp her gün 10 ayrı istikamete giden Türkler ve ertesi günü Deutsche Bank'a çuvallarla taşınan para ve senetler, apartmandaki veya işyerindeki birilerini şüphelendirmiş. Yapılan ihbar nedeniyle baskına gelen Interpol yetkilileri, izinleri görünce özür dileyip bir daha rahatsız etmemiş bizim ekibi.

Almanya macerası sırasında onları zorlayan çeşitli şeyler varmış; hasret, domuz eti yememek için tavuk etine talim etmek ve Düsseldorf'un dondurucu kışı. Babam hayretle, donan yağmur fenomenini anlatmıştı; donan yağmura yakalandıklarında, seyir halindeki arabanın kaputu üzerinde 5 santim buz tabakası oluşmuş. İki defa bozulan arabalarda bulunan ekiplerden donma tehlikesi geçirenler olmuş.

40 gün içinde 25 milyon Alman markı tutarında nakit ve

senet toplayan Işıklar Grubu, senetleri Deutsche Bank'a kırdırıp Windmoller & Holscher ve Keller firmalarına bekledikleri ödemeyi nakten ve defaten yaparak makinelerin ve bilahare Alman montörlerin Bartın ve Çumra'ya sevkini sağlamayı başarmışlar.

Turgut Işık önderliğinde, zafer kazanmış birer komutan olarak döndüler Türkiye'ye. Biz ise, ailecek babamıza kavuşmanın sevinçli içindeydik; ilk defa bizlerden bu kadar uzun süre ayrı kalmıştı.

Bu yatırımların tamamlanması sürecinde, hem Işıklar Holding, hem de Bartuğsan şirketleri tahvil ihraç ederek ilave kaynak da toplamış, böylece artan maliyetlerle ve gecikmelerle başa çıkabilmişti. O dönem ihraç edilen tahvillerle ilgili Tercüman Gazetesi'ne verilen ilan ve Turgut Işık'ın Almanya'daki ortaklarına yazdığı yazıyı da bilgi olarak sizlerle paylaşmak istedim.

Ek 6 - Almanya'daki ortaklara yazı (s.196)

3 ARALIK 1979 TARİHLİ TERCÜMAN GAZETESİ TAHVİL İLANI

Tercüman 3 ARALIK 1979 BAZAR GAZETESİ

İŞIKLAR HOLDİNG

% 25 Faizli Işıklar Holding A.Ş. TAHVİLLERİ

Anadolu Bankası Beyoğlu Alcatın Korkut Şubesinde
15 Aralık 1979 gününden itibaren satışa arz edilecektir

Tahvil miktarı	: 25.000.000.— TL.
Satış süresi	: 15 Aralık 1979 - 15 Nisan 1980
Tahvillerin nevi	: Hamiline
Satış bedeli	: Nominal değerden satılacaktır.
Küçükler	: 500 Adet 10.000.— TL. 300 Adet 25.000.— TL. 200 Adet 50.000.— TL. 25 Adet 100.000.— TL.
Vade	: 7 yıl
İtfa süresi	: 2 yıl ödemesiz, 5 yıl eşit taksitler halinde kura yolu ile itfa
İlk faiz ödeme	: 15 Nisan 1981
İlk itfa	: 15 Nisan 1983

Not : Faiz oranı ilgili mercilerce yükseltildiği ve evvelce çıkartılmış tahvillere teşmiline izin verildiği takdirde aynı artış, İŞIKLAR HOLDİNG A.Ş. tahvillerine de uygulanacaktır.

3

Hayırsever Turgut Işık

*"Sevgide güneş gibi ol,
dostluk ve kardeşlikte akarsu gibi ol,
hataları örtmede gece gibi ol,
tevazuda toprak gibi ol,
öfkede ölü gibi ol.
Her ne olursan ol, ya olduğun gibi görün,
ya görüldüğün gibi ol."*

Hız. Mevlânâ

Turgut Işık çok sayıda vakfın kuruluşuna katkıda bulunmuş, pek çok hayır projesi geliştirmişti. Bu işlerden de kısaca bahsetmek ve onun hayırsever tarafını da anlatmak gerekir.

Turgut Işık'a göre, hayır işleri sağlık ve eğitim alanlarında yapılmalıydı. "Ülkemin en büyük eksiği bu taraflardadır ve benim gücüm yettiğince bu konularda yardım yapacağım, benden cami ve futbol kulübü türü işlere para yok" derdi her zaman.

Öncelikle Bartın'ın merkezinde, civar ilçe ve köylerinde çok sayıda ilkokul ve ortaokul yaptırdı. Bu okulları yaptıırıp, bilahare Milli Eğitim Bakanlığı'na devrediyordu. Tabii ki okullara, ebediyete intikal etmiş Işık ailesinin büyüklerinin isimleri verilmesi koşuluyla... Okullara verilen isimlerden Saide Işık, Zihni Işık, Hilmi

Işık, Mazhar Işık ilk aklıma gelenler... İstanbul'a geldikten sonra da hayır işleri ile ilgilenmeye devam etti. Lösemili Çocuklar Vakfı, İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı, İstanbul Kalp Vakfı, Marmara Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Vakfı, kurucuları arasında olduğu vakıflardandır.

STFA'nın kurucularından Feyzi Akkaya, 1975 yılında emekliye ayrılmaya karar verdiğinde tüm mal varlığını - STFA Holding'deki hisseleri dâhil- TEMEL VAKIF adıyla kurduğu bir vakfa bağışladı. Vakfın, kuruluşundan itibaren Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini üstlenen Turgut Işık, vefatına kadar bu görevi sürdürdü.

Vakıf esas itibariyle teknik meslek liselerinde okuyan fakir çocuklara burs veriyordu. Ayrıca Feyzi Bey'in memleketi Malazgirt'te Malazgirt Feyzi Akkaya Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi'ni inşa ederek Milli Eğitime bağışladı. STFA Holding nezdinde, Temel Vakıf hisselerini de Turgut Işık temsil ediyordu. Babamın vefatında, Feyzi Bey, Feyzi Akkaya Temel Eğitim Vakfı'nın başına geçmemi istediye de, henüz 27 yaşında Işıklar Grubu'nun CEO'luğunu üstlenmek yeterince zor geldiğinden, affımı istedim. Daha sonra Feyzi Bey, vakıf başkanlığına Eser Tümen'i getirdi.

Turgut Işık'ın en çok vakit geçirdiği ve emek harcadığı ikinci vakıf ise, bugün Türkiye'nin en varlıklı vakıflarından biri haline gelen TISK Mikrocerrahi ve Rekonstrüksiyon Vakfı'dır. Turgut Işık, vakfın fikir babası, kurucusu ve ilk Yürütme Kurulu Başkanı'dır.

Çengelköy'de yazlık olarak kiraladığımız yalıda komşumuz olan Türkiye'nin ilk mikrocerrahi Dr. Ayan Gülgönen, babama mikrocerrahi tekniğini anlatmış ve babamın, ülkemizin bu alandaki büyük eksikliğine dikkatini çekmişti.

Mikrocerrahi, kopan el, parmak, ayak gibi uzuvların mikroskop altında dikilip onlara tekrar hayatıyet kazandıran bir cerrahi tekniğidir. Her bir damara ve sinire 8 dikişin atıldığı, kullanılan

iğne ve ipliğin normal gözle görülemeyecek incelikte olduğu, tüm operasyonun mikroskop altında yapıldığı çok özel ve zor bir ameliyat şeklidir. Kopan bir organın dikilmesi yaklaşık 8 saat sürer ve bir cerrah günde ancak bir ameliyat yapabilir. Ayan Bey de, yılda ancak 300 ameliyat yapabiliyordu. Oysa her yıl iş ve trafik kazalarında organları kopan 5000 Türk vatandaşı ve işçisi sakat kalıyordu.

Turgut Işık, pratik zekâsı ve müteşebbis kişiliğiyle Dr. Ayan Bey'e mikrocerrah yetiştirilmesi için ne gerektiğini sorduğunda, çift mikroskoplu eğitim mikroskop setleriyle donanmış iki ameliyathane ile bu işin başlayabileceğini öğrendi. Bilahare yapılacak bir ihtisas Mikrocerrahi Hastanesi'yle işçilerimizin bu önemli derdine çare olunabileceğine karar verdi.

Sloganı hazırды: "İşçilerimizi kaderleriyle baş başa bırakmıyacağız."

O zamanın en büyük işveren örgütü başkanı Halit Narin de bu teşebbüse destek verdi. Birlikte diğer büyük işverenleri ve sanayi örgütlerini vakfın kurucuları arasına kattılar. 1985 yılında TİSK Mikrocerrahi Vakfı, Halit Narin başkanlığında kuruldu. İlk Yönetim Kurulu Başkanı merhum Nejat Eczacıbaşı, ilk Yürütme Kurulu Başkanı ise Turgut Işık'tı. Vakfın kurucuları arasında TİSK, TİSK'e bağlı tüm işveren sendikaları, İSO, İTO, İstanbul Valiliği, Işıklar Holding, Eczacıbaşı Holding, STFA Holding, Ahmet Nihat Özsan İnşaat, Gümüşsuyu Halı ve muhtelif işverenler bulunuyordu.

İstanbul Taksim'deki Fransız Pastör Hastanesi'nde iki ameliyathane, çift mikroskoplu özel mikrocerrahi eğitimine imkân veren cihazlarla donatıldı ve Dr. Ayan Gülgönen, mikrocerrahi eğitimi vermeye başladı. Oya Bayri, Türker Özcan ve isimlerini anımsayamadığım pek çok mikrocerrah, o dönemde yetiştirildi. Türker Özcan, bilahare İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Mikrocerrahi Kürsüsü'nü de kurdu. Son 25 yılda ülkemizde yılda

5000 mikrocerrahi ameliyatının yapılabilmesi de, bu teşebbüsün ne denli başarılı olduğunu gösteriyor sanırım. 125.000 kişi sakat kalıp kaderine mahkum olmak yerine, sağlıklı yaşamaya ve üretmeye devam ediyor. Bunun ne denli büyük bir hayır işi olduğunu okurun takdirine bırakıyorum.

Turgut Işık'ın konuyla ilgili çalışmaları bu kadarla da kalmamıştı. Halit Narin ile birlikte, dönemin Başbakanı Turgut Özal ve eşi Semra Özal'a bir multivizyon sunumu yaparak konunun önemi anlatıldı ve bunun sonucunda vakfa, Bakanlar Kurulu kararıyla kamu yararına kurulmuş vakıf özelliği kazandırıldı. Sunumdan etkilenen Başbakan Özal, dönemin Genel Kurmay Başkanı Necdet Üruğ Paşa'yla görüşerek İstanbul Maslak'ta askeriye ait 40 dönüm bir arazinin hastane inşaatı için vakfa bağışlanmasını da sağladı.

MİKROCERRAHI A.Ş. HAYALI

Turgut Işık, projeyi daha da ileriye götürecektir planların alt yapısını, dönemin Çalışma Bakanı İmren Aykut ile yaptığı görüşmelerle kurmuştu. Turgut Işık'ın kafasında, Mikrocerrahi A.Ş. adında, devletin de ortak olacağı bir yapıda kurulacak bir şirketle, bu arazi üzerinde bir mikrocerrahi hastanesi projelendirmek vardı ama bu proje üzerinde çalışırken vefat etti.

1993 yılında TİSK Yönetim Kurulu'na girdiğimde, Sayın Refik Baydur'un "Bu işi baban başlatmıştı, senin devam etmen uygun olur" demesi üzerine, o yıldan beri TİSK Mikrocerrahi Vakfı Başkanlığı'nı ben yürütüyorum.

İmren Aykut'tan sonra göreve gelen Çalışma Bakanı Mehmet Moğultay işverenlerle ortak kurulacak bir hastane projesine sıcak bakmayınca, Mikrocerrahi A.Ş.'nin devletle ortak yürütülmesi projesi rafa kalktı. Vakfın İstanbul, Maslak'taki arazilerinden 12 dönümlük küçük parselinin üzerinde, 2.büyük sendikanın (Tekstil Sendikası ve Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası - Mess)

öncülük ederek yaptıkları bağışlarla 7.000 m²lik bir hastane inşaatına başladık. Mikrocerrahi hastanemizin temelini, dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, 23 Kasım 1993'te attı. Ama, ilk verilen bağışlarla kaba inşaatı tamamlanan Mikrocerrahi hastanemizin inşaat çalışması, hem Tekstil hem de MESS başkanlarının Refik Baydur karşısında seçimi kazanamamalarıyla durdu. Vakfın adının TİSK ile başlıyor olması nedeniyle, bu iki zengin sendika, daha sonra bağış yapmaktan imtina ettiler. Benim, "Vakfın adını Mess-Tekstil Mikrocerrahi Vakfı olarak değiştirelim, işin şerefi Refik Baydur'un olmasın, yeter ki başladığımız projeyi bitirelim" önerim de bu iki sendikada kabul görmeyince, yapılacak tek bir şey kalmıştı: Yollara düşüp bağış toplamak ve hastaneyi tamamlamak. Ama büyük çaba harcamamıza karşın, yine de gereken kaynakları bulamamıştık. Bizim sloganımız, 'Türk işverenin, Türk işçisine armağanı' idi ama yeterli kaynağı yaratamayınca, tamamlama-işlet-devret modeliyle bir ihale açtık. Açtığımız ihaleyi, Acıbadem Grubu kazandı. Hastanenin içinde mikrocerrahi ünitesi bulundurmamak zorunda olan Acıbadem Grubu, anlaşma şartlarına göre 19 yıl boyunca vakfa 8 milyon dolar kira ödemesi yapmayı ve ayrıca vakıftan gelecek hastalara yüzde 50 indirimli bakmayı taahhüt etti.

Acıbadem Grubu, Maslak Hastanesi'ni, 19 yıllığına kiraladığı Maslak arazimize, vakfımız adına inşa edip, 2009 yılında hizmete açtı. Halit Narin'le beraber imzalayıp hastanenin girişine astığımız bir plaket ile projeye bağışta bulunan tüm kişi ve kuruluşlara ve vakfın kurucusu merhum Turgut Işık'a da teşekkür ettik. Şu günlerde oradaki ikinci parsel üzerinde bir sağlık tesisi daha kurma girişimlerimize devam ediyoruz.

Babamın bu hayırsever tarafı beni çok etkiledi. Vefatından sonra da onun sevdiği hayır işlerine devam ettik. 1991 yılında, 'Türkiye sınırları dâhilinde her yere ve her vatandaşa ihtiyaçları olan eğitim ve sağlık hizmetlerinde bulunabilmek' misyonuna sahip

olmasını istediğim ‘Turgut Işık Vakfı’ni kurdum. Kuruluşunda, Işıklar Holding’in yüzde 5 hissesini Turgut Işık Vakfı’na bağışladık. Turgut Işık Vakfı, her yıl 100’ün üstünde ihtiyaç sahibi meslek lisesi talebesine burs vermektedir.

Yine 1991 yılında, Bartın’da Ömer Tepesi mevkiinde yeni kurulacak Devlet Hastanesi ile mevcut Verem Hastanesi’nin arasına 200 yatılı öğrenci kapasiteli ‘Turgut Işık Sağlık Meslek Lisesi’ni inşa ederek Sağlık Bakanlığı’na bağışladık. Turgut Işık Sağlık Meslek Lisesi, ilk 15 yıl, ağırlıklı olarak hemşire yetiştirerek çok önemli bir ara eleman ihtiyacına katkıda bulundu. Son yıllarda yapılan hemşirelik eğitiminin üniversite kapsamına alınmasıyla, şimdi sağlık sektörü için laborant gibi teknik eleman yetiştiriyor. Okulumuzun yatılı kısmı ise, bir tadilatla ‘Turgut Işık Polikliniği’ne dönüştürüldü ve Bartın Hastanesi bünyesinde Turgut Işık’ın çok sevdiği Bartınlılar’a hizmet ediyor.

ZOR GÜN DOSTU

Turgut Işık darbe dönemlerinde memleketinin milletvekillerinin bile yardımına koşmuş, onları yalnız bırakmamaya çalışmıştı. Yıllar sonra Bartın’ın çıkardığı ikinci Meclis Başkanı olan Köksal Toptan’ın hayatının anlatıldığı “KÖKSAL TOPTAN” (Portre Biyografi Yayınları, 2007) kitabının “Zor Gün Dostları” bölümünde bu olay şöyle anlatılıyor:

Arıkan, Aksu, Güzel ve Işık

Kenan Evren’in ihtilal bildirisini okuduğu saat 04:00’ten itibaren sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Dostluğun, vefanın sınırdığı günler başlamıştı. Gerçek dostlar ve iyi gün dostları için turnusol kağıdı konulmuştu ortaya.

“O tarihte Başbakanlık Personel Genel Müdürü olan Saffet Arıkan Bedük, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Abdülkadir Aksu ve Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Hasan Celal Güzel, ihtilalin ilk günü evime geldiler. Güzel, Bedük ve Aksu, bakanlıktaki

makamıdaki bütün özel evrak ve eşyalarımı getirdiler. Her üçünü de çok severim. O günün dostluğu (adam gibi adamlığı) gerçekten çok önemli. Aslında getirdikleri eşyalar içinde önemli bir şey yoktu ama onlar 'olabilir' endişesiyle ve beni koruma içgüdüleriyle hareket ederek kendilerini riske atmayı göze aldılar."

İhtilalin ikinci veya üçüncü günü idi. Toptan'ın kapısı bir daha çalındı. Hiç tanımadığı bir kişiydi kapıyı çalan.

"Efendim, beni Turgut Işık gönderdi. Ben onun Ankara görevliyim. Bir ihtiyacınız olup olmadığını soruyor."

Bugün Işıklar Holding diye bilinen şirketin kurucusudur rahmetli Turgut Işık. Bartınlı bir işadamı olduğu için hemşerilik duygusuyla Toptan'a yalnız olmadığını hissettirmek istemiştir. Tanışıklıktan öte dostluğu ve arkadaşlığı olmayan Turgut Işık'ın bu davranışı, Toptan'ı bakanlıkta çevresini kuşatan dost görünüşlü insanları düşünmeye itti."

"Bu niye önemli? Makam sahibi olduğunuz günlerde birtakım yerlere atamalar yapıyorsunuz. Bazen kişisel tercihleriniz öne çıkıyor. Bazen yanılıyorsunuz. Bazen mensubu olduğunuz partinin etkisi altında kalıyorsunuz. Ve bunlar sonucunda da bazen bazılarının hakkını yiyorsunuz. Hakkını yediğiniz insan uğruna, görev verdiğiniz bazı kişilerin, siz makamdan ayrıldıktan sonraki tavırları, bizim insan profilimizi çok kötü yansıtır. Size selam vermemek için yol değiştirenler, sizin yerinize makama gelenlere sizi çekiştirenler, hatta suçlayanlar, kendi imzası ile size önerdiği konularda soruşturma açtırmaya kalkanlar vs... İşte böyle bir zamanda, Abdülkadir Aksu, Hasan Celal Güzel, Saffet Arıkan Bedük, Turgut Işık gibi çok önemli insan portreleri karşınıza çıkıyor.

Yazarın notu: 12 Eylül ihtilalinde, ben lise son sınıfı okumak üzere ABD'ye, Northfield Mount Hermon School'a gitmiştim. Hatta kaderin cilvesine bakın ki, ben 11 Eylül'de uçtum, 12 Eylül'de ihtilal olmuştu.

Türkiye'deki tüm telefon hatları iptal olduğu için, 15 gün boyunca aileme, okuluma sağ salim vardığı bile haber verememiştim. ABD'de televizyonu ilk açtığımda karşımda Kenan Paşa ve dört arkadaşını görmüş ve şok olmuşum. Neyse ki, darbenin kansız olduğu ve sivillere bir şey olmadığı da haberlerde geçiyordu. Oğlundan haber alamayan Turgut Işık, bir diğer yandan da şahsi dostluğu olmayan Bartın milletvekili Köksal Toptan'ı bile düşünmekteymiş o zor günlerde.

ACIBADEM MASLAK HASTANESİ ANA GİRİŞİNDEKİ PLAKET

TÜRKİYE İŞVEREN
SENDİKALARI
KONFEDERASYONU
MİKROCERRAHI VE
REKONSTRÜKSİYON
VAKFI

İZERİNDE HASTANE BİNASININ BULUNDUĞU ARSANIN SAHİBİ OLAN VAKFİMİZA BAĞIŞTA BULUNAN ARÇELİK A.Ş., BASF SÜMERBANK TÜRK KİMYA SANAYİ A.Ş., BEKO TEKNİK A.Ş., ÇELİK HALAT SANAYİ A.Ş., DEMİR DÖKÜM A.Ş., DURER REFRAKTER A.Ş., ENTES A.Ş., ESKİŞEHİR ÇİMENTO A.Ş., GAMA ENDÜSTRİ A.Ş., GÜMÜŞSUYU HALI A.Ş., HAZNEDAR ATEŞ TUĞLA A.Ş., İSTANBUL TURİZM VE OTELCİLİK A.Ş., IŞIKLAR HOLDİNG A.Ş., IŞIKLAR AMBALAJ SANAYİ VE TİCARET A.Ş., KARTONSAN KARTON SANAYİ A.Ş., MERCEDES BENZ TÜRK A.Ş., OTOSAN A.Ş., PALMİYE TATİL KOYU, SILVAN SANAYİ A.Ş., SN. SELAHATTİN DEMİRCİ, ÇİMENTO ENDÜSTRİSİ İŞVERENLERİ SENDİKASI, T. GIDA SANAYİ İŞVERENLERİ SENDİKASI, T. KİMYA, PETROL, LASTİK VE PLASTİK SANAYİ İŞVERENLERİ SENDİKASI, T. METAL SANAYİCİLERİ SENDİKASI, T. TEKSTİL SANAYİ İŞVEREN SENDİKASI, TOFAŞ A.Ş., TÜRK HENKEL A.Ş. VE TÜRKİYE İŞVEREN SENDİKALARI KONFEDERASYONU'NA, 2006 YILINDA İNŞAATINA BAŞLAYARAK HASTANEMİZİ BUGÜNKÜ DURUMUNA GETİREN ACIBADEM SAĞLIK HİZMETLERİ VE TİC. A.Ş.'NE TEŞEKKÜR EDER VE HEM VAKFİMİZİN KURULUŞUNDA HEM DE BU ESERİN ORTAYA ÇIKMASINDA BÜYÜK EMEKLERİ GEÇEN, VAKFİMİZİN İLK YÜRÜTME KURULU BAŞKANI MERHUM TURGUT IŞIK İLE VAKFİMİZİN İLK MÜTEVELLİ HEYET BAŞKANI MERHUM NEJAT ECZACIBAŞI'NI ŞÜKRANLA ANARIZ.

Halit Narin
MÜTEVELLİ HEYET BAŞKANI

Rıza Kutlu Işık
YÖNETİM KURULU BAŞKANI

TİSK MİKROCERRAHİ VAKFI BAĞIŞ BROŞÜRÜ

T.İ.S.K.

MİKROCERRAHİ VE REKONSTRÜKSİYON VAKFI HASTANE İNŞAATI

Vakfımız T.İ.S.K.'e üye işveren sendikaları ve hayırsız işverenlerimizin ortak girişim ve katkılarıyla kurulmuş olup, kuruluş gayesi ve hedefi ülkemizde özellikle çalışan kesimin karşı karşıya olduğu el kol kopması ve yanık olayına çare bulmaktır. Mikrocerrahi ve Yanık Merkezinin eksikliği 20. yüzyıla girmekte olan ülkemizde büyük bir ayıp olarak durmaktadır.

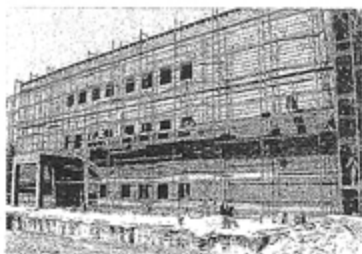
Biz halen eksikliği olan bu konuyu çözmek, içimizi ve tüm insanlarımızı, bu tür kazalarda kaderi ile başbaşa bırakmamak için Maslak'ta vakfımıza ait 33 dönüm arazi üzerinde bir Mikrocerrahi ve Yanık Merkezi inşaatına başlamış bulunuyoruz.

"Türk İşverenin Türk İşçisine Armağanı"

Mikrocerrahi Hastanesi Verileri :

- 4 Ameliyathane
- Sterilizasyon
- Acil Servis
- Poliklinik
- Toplantı Salonu (100 Kişilik)
- İdari Birimler
- 64 Hasta Yatağı
- Heliport

23.11.1993'de Sn. Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel tarafından temeli atılan hastanemizin kaba inşaatı bitmiş olup, ince inşaat safhasına geçilmiştir. İnşaatımız 7700 m² kapalı alana sahip olup, 2000 m²'lik alana oturmaktadır.

Vakfımıza Bağışlar Kurulması 28.07.1986 gün 11081 sayılı Kanunla Üçüncü Kezaya
Kamununun yararına ve huzuru için 19251 sayılı Kanunla Geciktirilebilir

Bugüne kadar hayırsöver sendikalarımızın ve işverenlerimizin değerli bağışlarıyla inşaatımızın 2.000.000.-\$'lık kısmı gerçekleştirilmiş olup, hastanemizin bitirilmesi için 4.000.000.-\$'a daha ihtiyacımız vardır.

Aşağıdaki oda başı şemamızda görüleceği üzere, toplam oda satışından 2.800.000.-\$ elde edilmesi, bakiye 2.200.000.-\$'ında sendikalarımız ve üyelerinin katkıları ile toplanması düşünülmektedir.

Katkıda bulunan tüm kişi ve kuruluşlar hastanemizin girişinde bir büyük plakette başı miktarlarına göre sırayla anılacaklardır.

BAĞIŞTA BULUNAN SENDİKALAR (DOLAR BAZINDA)

TEKSTİL	380.000.-
MESS	470.000.-
TİSK	36.000.-
ÇİMENTO	22.000.-
KİPLAS	14.000.-
GIDA	12.500.-
TOPLAM	934.500.-

*Gerekli bağışlar elde edilebildiği takdirde
Hastanemiz 1997 yılı sonunda hizmete
açılabilecektir.*

T.İ.S.K. MİKROCERRAHI VE REKONSTRÜKSİYON VAKFI HASTANESİ ODA BAĞIŞ TABLOSU

MAHAL	M ²	ADET	FİYAT (\$)	TAHŞİSLER (24.8.1995 Yazılı İhtiyaç)
3 Kişilik Hasta Yatak Odası	25	16	50.000	ZEKAI EREZ (2) - RIZA KUTLU İŞİK - NECMETTİN ÖZTEMEK
Tek Kişilik Hasta Yatak Odası	16	4	50.000	KOÇ TOPLULUKU - MERCEDES BENZ - BASF - SÜMERBANK
2 Kişilik Hasta Yatak Odası	25	6	50.000	
Ameliyathane	50	4	100.000	
Dezeme Odası	28	1	50.000	
Bayılma Odası	20	1	50.000	
Yoğun Bakım Odası	70	1	150.000	
Sterilizasyon	200	1	200.000	
Lokal Ameliyathane	37	1	50.000	
Röntgen Odası	50	1	100.000	
Lahozahavaz	47	1	100.000	
Toplantı-Seminer Odası	122	1	250.000	
Başhekim Odası	43	1	100.000	
Agensi Odası	17	1	50.000	

T.İ.S.K. MİKROCERRAHI VE REKONSTRÜKSİYON VAKFI
Ambarlıdere Mevki TRT Yolu İçişler Binası 80640 Ortaköy/İstanbul Tel: (0212) 265 01 62 (7 Hat) Fax: (0212) 265 62 21

4

Feyzi Akkaya'nın kaleminden Turgut Işık

*Aşağıdaki pasaj merhum Feyzi Akkaya'nın "Ömrümüzün
Kilometre Taşları" isimli kitabından alınmıştır.*

Bartın'daki dostluklarımız çok çeşitliydi. Bartın'ın maskotları olan demirci ustası Alaman Kadir, otelci Ali dayı gibi sınırlı imkânlarıyla her zaman hizmet arz eden, fakat dere kenarının çınarları gibi Bartın'ın toprağına kök salmış kimseler görmeye alıştığımız bu kervan geçmez memlekette, babasından kalan mağazaya sığamayan, her müşkülü yenen, her teşebbüse hazır tabiatta bir gençle de tanışmıştık. 1960'larda, Sezai bana Turgut Işık'ı tanıştırdığı zaman Turgut, benden 25 yaş küçük, 30'unu bulmamış bir gençti. Sezai'nin liman inşaatı sırasında içine gömüldüğü zorlukların, mahallî olanlarının tek çözücüsü hemen hemen tek başına Turgut'tu.

CUMA GÜNÜ MANDA KOŞULMAZ...

Bu konuda söz yetiştirmeye çalışmaktansa, size ilk günlere ait bir misal vermek daha açıklayıcı olacaktır: Tünellerin, kafalarını geniş bir cephede, kayalara sokmaya başladığı bir günde, şartnameler – veya onların tefsiri – gereğince, çöküntü tehlikelerine karşı hazır bulundurulmaları lazım olan payanda kerestesinin, tünel ağızlarında, stok edilmemiş olması gerekçesiyle, kontrollük,

işin durdurulması emrini vermişti. Sezai, gerçi bu payandaları Bartın'ın gürgen ormanlarında hazırlatmış ve mandalarla aşağı indirilmesi için tertibat almıştı ama o gün, günlerden cuma olması dolayısıyla, mandacılar "Mübarek cuma günleri manda koşmanın şer'an caiz olmadığı" gerekçesiyle çalışmayı reddetmişlerdi.

Durmayı aklının ucundan geçirmeyen Sezai, işin derhal çözümlenmesi işini Turgut'a havale etmişti. Turgut da aynı gün içinde şeriatı yenmiş ve bir manda ordusuyla bütün gürgenleri ormandan indirip tünel ağzına dayatmıştı. Birkaç gün sonra Turgut'u yakalayıp sorduğum zaman bu işi nasıl başardığını anlatmıştı:

- Evvela Karadere'den bütün mandacıları toplayıp heyet halinde Bartın müftüsünün huzuruna götürdüm. Ondaki "Menafii mülkü millet ve müdafai memleket sadedinde yapılacak hayırlı bir iş uğruna mübarek cuma günleri dahi manda koşmak caiz midir" sualine, evvela "caizdir" diye bir fetva aldım. (Çünkü daha evvel müftüyü görüp münasip şekilde konuşarak hakkından gelmiştim...) Sonra da her ağaca, iki mandayı tekbirlerle koşturup ormandan indirttim."

- Gürgen Pınarı'na girerken manda katarının önüne yeşil sancak da çekirtmiş miydin? Önde Sakal-ı Şerif de var mıydı?

Gerçi bu ağaçlar, tüneller bitinceye kadar kullanılmadan oldukları yerlerde kalmışlardır, fakat hikâye, Turgut'un "işin kaynağına" gidişini göstermesi bakımından, orijinal ve enteresandır. Turgut, daha liman inşaatı bitmeden, Sezai'den sağladığı yardımlarla, ilk teşebbüsünü yapmış, "Bartın Petrol Ofisi Genel Bayiliği"ni alarak limandaki stoklama tanklarıyla dağıtım tesislerini kurmuş bulunuyordu. Limanın tesliminden bugüne kadar geçen sürede, Turgut'un iş başarılarının hikâyesini kaleme almak bana değil, kendisine düşer. Ben bu paragrafı, Turgut'un bir gün kendi eseri olan ve çeşitli endüstri, taşımacılık, inşaat ve turizm kollarını kapsayan başarılı "Işıklar Holding"nin başında bulunduğunu söylemekle kapıyorum.